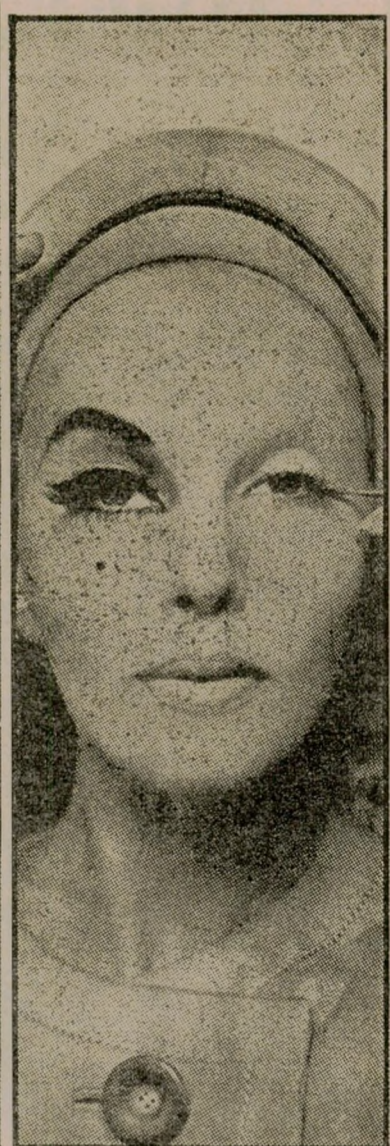

זה יכול לקרות למלצרית

אפנת העקרב 1962

פרצוף לפני ואחרי

במשך שנים יצאו מכאן תיירים מאיכזבים, משוכנעים בצדק שהדבר הגרוע ביותר בישראל, אחרי האוכל הם המלצרים המגוישים אותו. לראות מלצר ישראלי בעבודה, הם איטרים, זה בדיוק כמו לחזות בחמור במירון סוסים. גרוע יותר, אפילו. ההיסוס שלו לפני שהוא מחליט באיזה צד להניח את המזלג ולבסוף הבעת הניצחון שלו כשהוא מניח אותו בצד הלא נכון; ההליכה המרושלת; ההבעה החברית; המסירות בה הוא מרים מהרצפה סכין ומחזיר אותו ישר לתוך צמתת הסועד — מה שהם עושים לתיאבון!

היו ארזים רכיביעלה, היו בושות, עבר נצה, וגם הנרת התיירות הממשלתית תפסה שצריך לעשות משהו. היא הביאה מאמריקה את הצמד גדלים נייט ומרי וולר למלון תדמור, שם יפתח ביניאר ביתספר למלונאות.

הגבירות גדלים ומרי ינהלו קורסים למשקביות ולמלצרות לסטודנטים מגיל 21, בעלי השכלה יסודית, שעברו בדיקות כניסה. גילן המשותף של שתי האורחות אינו עולה בהרבה על 120 שנה. גדלים היא רוקה; מרי אלמנה. מרי היתה מומחית לדיאטה לפני שהתחילה לעסוק במשקביות. היא אינה קשורה למוסד מסויים במולדתה. היא עצמאית, ותהיה מורה להרנות בתדמור.

גדלים, שתנהל את הקורס למלצרות, היא בעלת תואר אקדמי במלצרות שהוענק לה על-ידי מכללת מיצ'יגן. לפני כן חינכה מלצרים בדרום של סקארלט אוהרה — בג'ורג'יה. באחתה מונח צרור עשיר של אינפורמציה מקצועית בת עשרות שנים, כפי שאפשר להיחכך הלאה:

- ”מהו מלצר אידיאלי?”
 - ”באמת שאני לא יודעת.”
 - ”מהו הדבר הראשון שתלמיד בפאקולטה למלצרות חייב לדעת?”
 - ”קשה לענות על זה.”
 - ”אם ננסה זאת אחרת: מהו הדבר הראשון שאת מלמדת בבית-הספר?”
 - ”אווה, קשה לי פשוט לאבד.”
 - ”מי מצליח יותר במקצוע — גבר או אשה?”
 - ”לא ידוע לי ברגע זה.”
 - ”החטא המזווע ביותר של מלצר?”
 - ”זה בלתי אפשרי להיזכר עכשיו.”
 - ”היכן יש מלצרים טובים בעולם?”
 - ”אני לא יכולה להגיד באמת.”
 - ”באיזו צורה את מציעה למלצרות להגיב כשאורח טופח על אחוריה?”
 - ”סליחה?”
 - ”באיזו צורה הגיב המלצרית כשאורח טופח על אחוריה?”
 - ”זה לא יכול לקרות.”
 - ”זה קורה, בכל זאת. יש אנשים גסים.”
 - ”לא, לא יתכן. דבר כזה לא קרה לי מעולם.”
- אם עד התחלת הלימודים לא תמצא המרצה תשובה, תפתח לה כל מלצרית שיטה אינדיבידואלית. וזה יהיה בניגוד לתכנית הלימודים האחידה.

★ ★ ★

גבר מתנחם מהר

מומחה הישראלי האמריקאי, הדוקטור ג'י ברנארד, מצא אחרי שנות מאבק שגבר מתנחם מהר יותר אחרי מות/גרוש אשתו, מאשר אשה אחרי מות/גירושי בעלה. גברים שוכחים מהר יותר, מתחננים שוב בקלות יותר, היא אומר, בספרו נישואים שניים. הוא מתאר כך את האשה המסובעת הנישאת בשנית:

⊙ אם נשואיה הראשונים הסתיימו באלמנות, היא היתה נשואה או 11 וחצי שנים. היא מתחנת שנית אחרי שש שנים, בהיותה קרוב ל-40. אם נשואיה הראשונים הסתיימו בגירושין היא היתה נשואה שש שנים. היא נישאת בשנית אחרי ארבע וחצי שנים, בגיל 32 וחצי שנים.

⊙ זה הגבר הממוצע הנושא אשה בשנית: אם אלמן, היה נשוי 16 שנה כשמתה אשתו. הוא מתחנת שוב, בהיות קרוב ל-44, שלוש שנים אחרי מותה. אם גרוש: נשואיו הראשונים נמשכו רק שבע שנים. הוא מתחנת שוב בגיל 33 וחצי, רק שנתיים אחרי הגט.

⊙ גרושים(ות) מתחננים מהר מאלמנים(ות). שלושה רבעים מכל הגרושים(ות) נישאים

⊙ גרושים נוטים לבחור אשה צעירה יותר יחסית מהראשונה שלהם. נשים בוחרות בעלים מבוגרים יותר מהראשונים.

★ ★ ★

פנטזיה, או הדחף הפנימי

גם האופנאי באלנסיאה בעצמו, אינו מאמין שאשה בריאה תיכנס לשמלת-הערב החדשה שלו (ראה תמונה עליונה משמאל). לא כל שמלה לובשים, הוא חושב. יש שמלות בעלות מעמד של תמונה, כמו זאת, למשל, לשמלות שגעוניות או לתסרוקות מטורפות נוהגים המתכננים לקרוא פאנטזיה, שפירושה בשפה פשוטה: לא בשבילך. היתכנן יצי אורה מפני שהיא מוכרת. היא לא יכולה להתאפק. זה הדחף הפנימי שבו אומר החייט או הספר. השמלה בתמונה תוכננה משלושה פרקים. נושא השראתו של האמן, הפעם, היה עקרב פשוט. הבגד עשוי משי אורגאנה אדום ומטשטש את הבליטות הטבעיות. הפרק הראשון הוא בעצם, שכמייה מוגבהת המגינה על כתפיים חשופות. . . . **כפאריט לזכרונות** כולן מגפי עור גבוהות. לא רק בגשם. יש מגפיים בעלות עקבי אלומיניום מכל הגדלים. עד 13 ס"מ. . . . **הגברים אינטימים** מציעה לונדון מכנסי סטרץ לחובבי . . . **חיוורת, הסרת-יגבות, מבחירה** נראית הדוגמנית של דיור לפני האיפור (ראה תמונה עליונה מימין). בחצי האחד של הכניס. החצי השני גמור: גבה מוגבהת מצויירת, עפעף שמוט, עם ריסים מלאכותיים בקצה. איפור כבד למרות כל הצהרות המאפרים בעד איפור לא מורגש. לא נכון שאיפור העיניים השתנה מהשנה שעברה או מלפני שנתיים. את הראש מכסה כיפה. תחת הכיפה האחת ישנה כיפה נוספת, הצמודה לראש כמו כיבוע ים. את החלק העליון של האשה ההורפתית מסיים כפתור גדול ותפר גס בחליפה.

★ ★ ★

המקרה הבא ידבר בעד עצמו: “במין תנור, רונילה.”

”רונילה, תשים בבקשה את הספל על השולחן.”

”למה?”

”זה יכול להישרב.”

”למה?”

”מפני שזה עשוי מחרסינה.”

”מה זה?”

”מה מין ארמה שעושים ממנה ספלים.”

”למה?”

”מפני שאפשר לעשות ממנה ספלים כשי היא רכה, ואתר כך לאפות אותם שיהיו קשים.”

”איך?”

”במין תנור, רונילה.”

”איזה מין תנור?”

”קיראים לזה כבשן.”

”למה?”

האמא אינה יודעת למה וזה כבר לא איכפת בעצם, מפני שהספלת הקטנה הפילה ברגע זה את הספל שנשבר לרסיסים, ופרצה בכבי מוסר-השכל?

”רוני, לשים ת'שתיים את הספל על השולחן?”

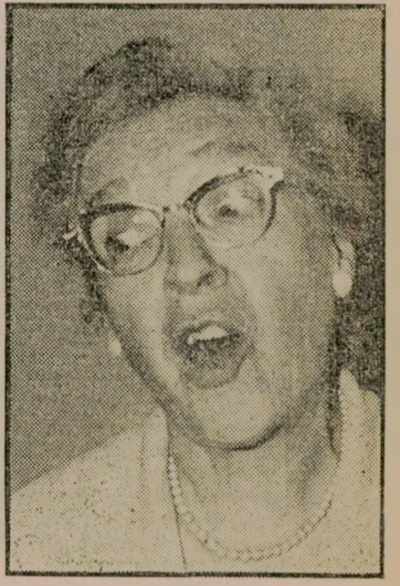
”למה?”

”מפני שככה אני אומרת!”

שום ספל אינו נשבר.

גרדיס נייט

מרי וולר

שוב תוך חמש שנים מאז קבלת הגט. באותו פרק זמן רק חצי מהאלמנות מתחנתן. בגיל 40, לגרושה יש 65 הזדמנויות מ-100 לנישואים שניים. לאלמנה, 29 מ-100. גם לגברים.

⊙ נישואים שניים אינם סיכת בטחון. אחוז הגירושין בנישואים שניים גבוה מאשר בראשונים. האחרים גדלים בטור גיאומטרי, בכל הנישואין הבאים.

⊙ בניגוד לדעה הרחוחה, גברים ונשים משכבות נמוכות נוחים להתגרש — ועוד יותר להתחנת בשנית — מאשר בני השכבות הגבוהות.

⊙ נשים חסרות ילדים מתחנתות קל יותר מאשר אמהות.